

Εισαγωγικά

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
Καπράνας Ζήσης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΚΛΑΔΟΥ. ΣΥΝΤΑΞΟΔΟΤΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ & ΔΙΑΦΟΡΑ
Σαπρίκης Χρίστος

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ
Γκόνης Γιάννης

ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
Φλωράτου Μάρθα

ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
Παπαχρήστου Κώστας

Την Κυριακή 13 Απριλίου έγινε στα γραφεία της ΔΟΕ συνάντηση των κινήσεων της Πρωτοβουλίας. Πήραν μέρος κινήσεις από τους συλλόγους στο Μαρούσι, Ν. Ιωνία, Μενίδι, Αθηνά, Α' Αθήνας, Αριστοτέλη, Παρθενώνα, Περιστέρι, Λιόσια, Ν. Σμύρνη, Γλυφάδα, Αγ. Δημήτριο, Καλλιθέα, Αργυρούπολη, Π.Φάληρο, Αχαΐα

Στη συνάντηση παρουσιάστηκαν μια σειρά από εισηγήσεις για τα θέματα της Γ.Σ. του Κλάδου μας και έγινε μια συζήτηση πάνω σ' αυτές. Οι εισηγήσεις αυτές δημοσιεύονται στο φυλλάδιό μας. Να τονίσουμε εδώ πως αυτές ΔΕΝ αποτελούν θέσεις της κίνησής μας, αλλά κείμενα για συζήτηση και προβληματισμό γι' αυτό έχουν και τις υπογραφές των εισηγητών.

Αποφασίστηκε ακόμα να διοργανωθεί μια Πανελλαδική συνάντηση των κινήσεων της Πρωτοβουλίας με σκοπό την καλύτερη προετοιμασία και παρουσία μας στις Γ.Σ. των Συλλόγων, καθώς και την μέχρι τώρα πορεία της Πρωτοβουλίας.

Η συνάντηση θα γίνει το ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΜΑΪΟΥ στα γραφεία της ΔΟΕ στην Αθήνα στις 10π.μ. Όποια κίνηση έχει τη δυνατότητα να παρευρεθεί ως επικοινωνήσει τηλεφωνικά μαζί μας.

Τέλος σας στέλνουμε και μία ανακοίνωση για δική σας χρήση σαν απάντηση στην παραπληροφόρηση που επιχειρείται από τις ανακοινώσεις που κυκλοφόρησαν τελευταία από ΔΑΚΕ και Π.Α.Σ.Κ..

Υπενθυμίζουμε στους συναδέλφους που παίρνουν τα υλικά να φροντίζουν ώστε να δίνονται και στα υπόλοιπα μέλη των κινήσεων σε επίπεδο νομού.

Υ.Γ.

Στο κάλεσμά μας για εκτιμήσεις της απεργίας και υλικό από τις τοπικές κινήσεις ανταποκρίθηκε η κίνηση του συλλόγου Ελασσώνας που μας έστειλε την άποψή της για την απεργία, η κίνηση της Ξάνθης για το πρόβλημα των μειονοτικών σχολείων. Θα τα δημοσιεύσουμε στο επόμενο ενημερωτικό. Επίσης από την κίνηση Αγ. Νικολάου Κρήτης στάλθηκαν 7.000 δρχ. για τον κουμπαρά. Εμείς το γράψαμε, όποιος το διαβάσει ας πράξει τα δέοντα....

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Καπράνας Ζήσης τηλ. 2659241

Διός 6 Τ.Κ. 121 31 Περιστέρι

Σαπρίκης Χρίστος τηλ. 3464932

Φιλοστράτου 32 Τ.Κ. 118 51 ΑΘΗΝΑ

Τσάτσης Σπύρος τηλ. 5611476

ΦΑΞ 01 -3464932

Internet e-mail

xsap@compulink.gr

ΖΗΤΕΙΤΑΙ
ΑΗ-ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η οργάνωση και η διοίκηση της εκπ/σης στη χώρα μας χαρακτηρίζεται από ένα εντεινόμενο συγκεντρωτισμό. Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. διατηρεί τον πλήρη έλεγχο.

Τα όργανα "συμμετοχής", όπου υπάρχουν και λειτουργούν έχουν συμβουλευτικό χαρακτήρα ή αξιοποιούνται για να εξασφαλίζεται δημοκρατική και ηθική νομιμοποίηση στις εκάστοτε κυβερνητικές αποφάσεις.

Προϋπόθεση για μια δημοκρατική εκπ/κη μεταρρύθμιση στη χώρα μας είναι ένα σύστημα οργάνωσης και διοίκησης διαφορετικό από το σημερινό (1566/85) που θα στηρίζεται στις αρχές της ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ, της ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, της ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ, της ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, της ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑΣ, της ΕΚΛΟΓΙΜΟΤΗΤΑΣ και της ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ.

- Τα όργανα διοίκησης να έχουν ουσιαστικές αρμοδιότητες στη χάραξη, στο σχεδιασμό, την υλοποίηση της εκπ/κης πολιτικής και στην συνεχή επανεξέτασή της.
- Οι εκπ/κοί φορείς και τα μέλη της σχολικής κοινότητας να έχουν σημαντικό και αποφασιστικό ρόλο σε όλα τα επίπεδα της εκπ/σης, από τη σχολική μονάδα έως το επίπεδο του κεντρικού σχεδιασμού, υλοποίησης και ελέγχου.
- Η αποκέντρωση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων από το κέντρο στην περιφέρεια και από τον νομό στη σχολική μονάδα να στηρίζεται σε ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ όργανα, ώστε να σπάσουν οι νάρθηκες της κεντρικής εξουσίας, οι δυσκαμψίες της γραφειοκρατίας και οι σκοπιμότητες του πελατειακού κομματισμού.

Ένα τέτοιο σύστημα εκπ/σης πρέπει να στηρίζεται στους εξής άξονες:

- Αποκέντρωση δυνατοτήτων και όχι αποκέντρωση της μίζεριας και των ευθυνών που αντιστοιχούν στη διαχείριση της.
- Όχι απλή ανακατανομή εξουσιών μεταξύ διαφορετικών οργάνων διοίκησης - κεντρικών και τοπικών - αλλά ιδίως μεταξύ οργάνων διοίκησης και κοινωνικής και επιστημονικής παρέμβασης.
- Ενίσχυση της δυνατότητας πρωτοβουλίας στο επίπεδο κάθε κυττάρου της εκπ/σης και μάλιστα στο επίπεδο της σχολικής μονάδας και του εκπ/κου.
- Η απόδοση αρμοδιοτήτων να συνδυαστεί με αύξηση των δαπανών για την εκπ/ση και ενίσχυση του ΔΗΜΟΣΙΟΥ και ΔΩΡΕΑΝ χαρακτήρα της εκπ/σης.
- Να κατανικηθεί κάθε τάση της κεντρικής διοίκησης να διατηρήσει τον έλεγχο των κρίσιμων μοχλών, μηχανισμών εξάρτησης και ιδεολογικής ποδηγέτησης.
- Να θεμοθετηθούν όργανα ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ - ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ παρέμβασης σε δύο επίπεδα ΕΘΝΙΚΟ και ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ.

Α. ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ: σε κεντρικό επίπεδο με αρμοδιότητες αποφασιστικές, γνωμοδοτικές, συμβουλευτικές έναντι της κυβέρνησης ανάλογα με το θέμα. Να είναι ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ, ευρείας κοινωνικής πολιτικής σύνθεσης και υψηλού κύρους.

Β. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ: μία σε κάθε περιφέρεια της χώρας, όχι όργανα της τοπικής Αυτοδιοίκησης, με αντίστοιχες αρμοδιότητες με την εθνική αλλά σε περιφερειακό επίπεδο.

Γ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ: ένα σε κάθε περιφέρεια της χώρας με πυλώνες τα πανεπιστήμια και τους φορείς των εκπαιδευτικών. Να έχουν στην αρμοδιότητά τους τη στήριξη του σχολικού έργου, την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, την ενίσχυση καινοτομιών στην εκπ/ση κ.τ.λ.

Δ. ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ και ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: θα λειτουργούν σε επίπεδο Νομού, Δήμου, Σχολείου με αποφασιστικές αρμοδιότητες.

Ε. ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ: συγκροτούνται σε επίπεδο νομού, περιφέρειας κράτους. Τα μέλη τους ορίζονται από τους φορείς της εκπαίδευσης επιλαμβάνονται μεταθέσεις, αποσπάσεις των εκπαιδευτικών.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ και ΕΠΟΠΤΕΙΑ στην ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Όλα τα στελέχη της εκπ/σης, υποδιευθυντές, διευθυντές σχολικοί σύμβουλοι, προϊστάμενοι επιλέγονται και εκλέγονται με βάση συγκεκριμένα, ιεραρχμένα και μετρήσιμα κριτήρια από επιτροπές αδιάβλητου κύρους.

Τα στελέχη της εκπ/σης θα υπηρετούν επί θητεία, θα είναι αρετά και ανακλητά.

Δικαίωμα υποψηφιότητας θα έχουν όσοι - πλην των τυπικών, ουσιαστικών προσόντων - έχουν ορισμένο ποσοστό ψήφων σε καθολική ψηφοφορία που θα πραγματοποιείται μεταξύ των εκπαιδευτικών της αντίστοιχης περιφέρειας, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα στελέχη της εκπ/σης χαίρουν επαρκούς εκτίμησης μεταξύ των συναδέλφων τους.

Ζητήματα που αφορούν τους ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Υποκείμενα μιας τέτοιας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης θα είναι ο εκπαιδευτικός. Γι' αυτό απαιτείται εκτός από την οικονομική και κοινωνική αναβάθμισή του και η ανανέωση της παιδαγωγικής επιστημονικής κατάρτισής του και κατά την διάρκεια των βασικών σπουδών και κατά τον χρόνο εργασίας του.

Οι προσλήψεις των εκπαιδευτικών να γίνονται σε εθνικό επίπεδο με το σύστημα της μιας και ενιαίας επετηρίδας, που παρά τις όποιες αμφισβητήσεις παραμένει το πιο αντικειμενικό σύστημα.

Τα εργασιακά, μισθολογικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εκπ/κων πρέπει να ρυθμίζονται σε εθνικό επίπεδο.

Η συνθετότητα και η ένταση των εκπ/κων προβλημάτων θέτουν επιτακτικά το ζήτημα ενός ποιοτικού αναβαθμισμένου ριζοσπαστικού εκπ/κού κινήματος, που θα αγκαλιάζει ευρύτερα στρώματα του ελληνικού λαού. Στη διαμόρφωση ενός τέτοιου κινήματος, η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ θα εντείνει τις προσπάθειές της.

ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ - ΠΡΟΤΑΣΗ.

Οι εξελίξεις και η ανανέωση των γνώσεων σ' όλους τους τομείς του επιστητού, ακολουθούν επιταχυνόμενο ρυθμό. Παράλληλα στους τομείς της παιδαγωγικής και ψυχολογίας διαρκώς νέες έρευνες εμπλουτίζουν τη σύγχρονη εκπαιδευτική τεχνολογία.

Η πλειονότητα των εκπ/κων της Α'θμιας και Β'θμιας εκπ/σης έχουν μη επαρκώς κατάρτιση, γεγονός που τους οδηγεί απροετοίμαστους στο διδακτικό επάγγελμα. Γενικότερα ο θεσμός της συνεχιζόμενης εκπ/σης έχει καταστεί ζωτική ανάγκη, πολύ δε περισσότερο για το διδακτικό προσωπικό όλων των βαθμίδων. Η ποιότητα της εκπαίδευσης εξαρτάται άμεσα από την ποιότητα των εκπαιδευτικών. Η επιμόρφωση μπορεί να παίζει στρατηγικό ρόλο στην εκπ/κή μεταρρύθμιση και στην εφαρμογή καινοτομιών.

Οι προτάσεις των τελευταίων κυβερνήσεων για την επιμόρφωση των εκπ/κων έχουν τα χαρακτηριστικά του συγκεντρωτισμού και της άμεσης εξάρτησης από το Υ.Π.Ε.Π.Θ..

Η σύνδεσή της με την υπηρεσιακή και μισθολογική εξέλιξη των εκπ/κων, η προεραϊκότητά της και στον ελεύθερο χρόνο τους, θα αλλοιώσουν την ουσία της επιμόρφωσης.

Παράλληλα η πλήρης εξάρτησή της από ευρωπαϊκούς οικονομικούς πόρους και η "εικονική" εθνική συμμετοχή, με το δικαίωμα να επιμορφώνουν και ιδιωτικοί φορείς με το αζημίωτο θα αλλοιώσουν και τον χαρακτήρα της ΔΗΜΟΣΙΑΣ, ΔΩΡΕΑΝ ΕΚΠ/ΣΗΣ. Η οργάνωση της επιμόρφωσης, τα προγράμματα και οι σκοποί της για να απαντούν στις παραπάνω ανάγκες και να καλύπτουν και τις απαιτήσεις που προκύπτουν από τις καινοτομίες στην εκπ/ση πρέπει:

να αποδεσμευτεί πλήρως από τους κρατικούς φορείς και να χρηματοδοτείται κύρια και γενναία από εθνικούς πόρους.

Σημαντικό ρόλο στην οργάνωση να έχουν τα ΑΕΙ και οι επιστημονικές ενώσεις των εκπ/κων.

Η επιμόρφωση να είναι γενικευμένη, περιοδική και υποχρεωτική για όλους τους εκπ/κους. Παράλληλα να υπάρχουν και προαιρετικά προγράμματα.

Θεσμοθέτηση οργάνων (κεντρικό - περιφερειακό) μη κυβερνητικών με εξουσίες και αρμοδιότητες για την οργάνωση της επιμόρφωσης και την αξιολόγηση των προγραμμάτων.

Ζήσης Καπράνας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

A. Ιστορικά.

Για 10ετίες ολόκληρες η οικονομική θέση των δασκάλων σε σχέση με τους υπόλοιπους Δ.Υ. ήταν κατώτερη και πάντα η ΔΟΕ διεκδικούσε την αναβάθμιση των αποδοχών τους ώστε να μην βρίσκονται σ' αυτή την θέση.

Η ψήφιση και η εφαρμογή του Ενιαίου Μισθολογίου υλοποίησε 2 πάγια αιτήματα της Δ.Ο.Ε.

α..Αναγνώριση των Δ/Ν σαν υπαλλήλων με πτυχία Πανεπιστημίου θέτοντας αυτόματα την διοικητική εξομοίωση.

β.Οικονομική αναβάθμιση με την κατάταξη στην κατηγορία ΠΕ

Όμως, Η μη θεσμοθέτηση της ΑΤΑ και η πολιτική λιτότητας που ακολούθησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. οδήγησε στην υπονόμευση του Ενιαίου Μισθολογίου, στην υποβάθμιση των μισθών μας. Από κει και πέρα διακρίνουμε 2 περιόδους στις οικονομικές μας διεκδικήσεις.

1. Μέχρι το 1988 όπου αυτό που κυριαρχούσε ήταν αγώνες μέσα από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ..

2. Από το 1988 με την καθιέρωση των επιδομάτων (τα επιδόματα πολιτική επιλογή κυβέρνησης. Χαμηλές οι βασικές αποδοχές με χαμηλές συντάξεις και κοινωνικά επιδόματα, διασπαστικό ρόλο στο ΔΥ κίνημα.) Οι οικονομικές μας διεκδικήσεις κινήθηκαν σε 2 επίπεδα.

α. Αυξήσεις σε βασικούς μισθούς μέσα από τις κινητοποιήσεις της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

β. Καθιέρωση και αύξηση των επιδομάτων.

Αυτή η τακτική στην πράξη συναντούσε ή δημιουργούσε τα παρακάτω προβλήματα:

1. Λόγω της γενικότερης κατάστασης τόσο σε πολιτικό επίπεδο όσο και στο συνδικαλιστικό κίνημα θεωρούνταν δεδομένη η οικονομική πολιτική, άρα και οι αυξήσεις που θα παίρναμε και κατά συνέπεια «περιττές» οι κινητοποιήσεις μέσω Α.Δ.Ε.Δ.Υ..

2. Σαν Δ.Ο.Ε. η αύξηση των επιδομάτων μας δεν ακολουθούσε τη λογική της βελτίωσης του μισθού μας αλλά «επίσημα» προβαλλόταν η λογική της «ενιαίας αντιμετώπισης των Εκπ/κων» δίνοντας στην πράξη την εντύπωση πως όλες οι κινητοποιήσεις μας ακολουθούσαν την Ο.Λ.Μ.Ε..

3. Κυριάρχησε η λογική που πρώτα η ΔΑΚΕ λάνσαρε και επεκτάθηκε στο σύνολο των συνδικαλιστικών παρατάξεων του «φτωχού δασκάλου σε σχέση με τους άλλους ΔΥ» διογκώνοντας επιδόματα άλλων κλάδων και αποσιωπώντας δικά μας.

Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω ήταν:

α. η απομάκρυνσή μας από το γενικότερο ΔΥ κίνημα.

Εκφράστηκε και στις κινητοποιήσεις.

β. οι αρνητικές σχέσεις με Ο.Λ.Μ.Ε.. (βαρίδια στα πόδια της για κάθε κινητοποίηση Ο.Λ.Μ.Ε. - το άλογο που τρέχει και δεν μπορούμε να προλάβουμε Δ.Ο.Ε.)

Γενική παρατήρηση.

Δεν υπήρξε ποτέ ένας αυτόνομος προσδιορισμός για το ύψος και την ποιότητα των οικονομικών μας διεκδικήσεων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η απόφαση της τελευταίας Γ.Σ. που προσδιόριζε το ύψος των οικονομικών μας διεκδικήσεων στις 220.000 δρχ. καθαρές αποδοχές για τον πρωτοδιόριστο.

B. Νέο Μισθολόγιο.

Η πρόταση στην αρχή της κυβέρνησης και η ψήφιση του νέου μισθολογίου δημιούργησε νέα δεδομένα.

Μερικά σημεία που το χαρακτηρίζουν.

Φωτογράφηση της σημερινής κατάστασης μισθολογικής αναρχίας στο Δημόσιο. Επσημοποίηση επιδοματικής πολιτικής. Δημιουργία ξεχωριστών μισθολογίων στη συσκευασία ενός.

Πρακτικό αποτέλεσμα είναι η θεσμοθέτηση των διαφορετικών ταχυτήτων στο σ.κ. μπορεί να διασπάσει τις όποιες διεκδικήσεις.

Πώς σταθήκαμε σ' αυτή την κατάσταση.

Σε επίπεδο θέσεων στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ψηφίστηκε η πρόταση του ψηφοδελτίου μας για μια νέα πολιτική μισθών στο δημόσιο. Η πρόταση αυτή:

1. Αναβάθμιζε οικονομικά τους Δ.Υ.
2. Προστάτευε τις συντάξεις.
3. Έριχνε ιδιαίτερο βάρος στα κοινωνικά επιδόματα.
4. Αντιμετώπιζε τις ιδιαιτερότητες των Κλάδων.
5. Ενοποιούσε τις διεκδικήσεις όλων των Δ.Υ.

Στην πράξη αυτή η πρόταση αν και ψηφίστηκε απ' όλους σχεδόν και συμφώνησαν στη λογική της το σύνολο των Ομοσπονδιών, τόσο η Π.Α.Σ.Κ. όσο και η ΔΑΚΕ που πλειοψηφούν στα Δ.Σ. τους επέλεξαν το δρόμο της διατήρησης και επέκτασης των υπαρχόντων επιδομάτων σε μια λογική «όποιος πρόλαβε τον Κύριο είδε».

Αυτό έδωσε στην Κυβέρνηση την δυνατότητα να περάσει πιο εύκολα τη συνολική μισθολογική πολιτική της κάνοντας μόνο διορθωτικές κινήσεις με οριακές αλλαγές στα επιμέρους επιδόματα και διατηρώντας τη φιλοσοφία του μισθολογίου της.

Αντίστοιχη ήταν και η στάση της Δ.Ο.Ε. που με την ανάδειξη της οικονομικής διαφοράς με της β'βάθμια εκπαίδευση σαν κυρίαρχο αίτημα δημιούργησε συγχύσεις άφησε στο απυρόβλητο την ουσία του νέου μισθολογίου.

Γ. Ιδιαίτερα θέματα.

1. Ιδιαιτερότητα εκπαιδευτικού - εκπαιδευτικό μισθολόγιο.

2. Συλλογικές διαπραγματεύσεις.

3. Βασικές αποδοχές - επιδόματα.

4. Κινητοποιήσεις Κλάδων - κινητοποιήσεις Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Όλα τα παραπάνω αναδείχθηκαν με ιδιαίτερη ένταση το τελευταίο διάστημα. Τα περισσότερα μάλιστα θεοποιήθηκαν σε μεγάλο βαθμό δίνοντας την εντύπωση πως η εφαρμογή τους θα λύσει τα οικονομικά μας προβλήματα. Παραγνωρίζεται το γεγονός πως η οικονομική μας κατάσταση δεν είναι αποτέλεσμα των ρυθμίσεων ενός μισθολογίου αλλά της οικονομικής πολιτικής των κυβερνήσεων και εκεί είναι το ζητούμενο. Το ουσιαστικό όμως πρόβλημα ξεκινάει όταν κάποιος προσπαθήσει να μετουσιώσει τα παραπάνω από συνθήματα σε συγκεκριμένες θέσεις. Εκεί τα πράγματα δεν είναι τόσο ρόδινα όσο φαίνονται.

Είναι απαραίτητο να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή πως η όποια τοποθέτηση ξεκινάει και από μια γενικότερη θεώρηση που μπορεί να έχει κάποιος σήμερα για το ρόλο του σ.κ. Πως βλέπει δηλαδή σήμερα να αντιμετωπίζεται για παράδειγμα η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Μπορεί αυτό να γίνει μέσα από τον κοινό αγώνα όλων των εργαζομένων ή είναι υπόθεση μόνο κάποιου Κλάδου; Υπάρχει αντικειμενική κοινότητα συμφερόντων των εργαζομένων στον Δημόσιο Τομέα κατ' αρχή ή όχι;

Δυστυχώς πολλές φορές ο καθένας βλέπει το μαγαζάκι του και αντίστοιχα θεωρεί πως μπορεί να κάνει θαύματα.

Μερικές σκέψεις:

Είναι κατανοητό πως η επίκληση της ιδιαιτερότητας του εκπαιδευτικού σε σχέση με τους άλλους Δ.Υ. θα πρέπει να αναγνωρίζει και το δικαίωμα της διαφορετικότητας του γιατρού, της νοσοκόμας, του μηχανικού, του εφοριακού κ.τ.λ. Κατά συνέπεια δεν θα πρέπει να «παραπονιέται» κάποιος γιατί αυτοί οι εργαζόμενοι διεκδικούν και μερικές φορές παίρνουν κάτι παραπάνω από μας. Παραπέρα η ανάδειξη της ιδιαιτερότητας του κάθε Κλάδου μπορεί σε πρώτη φάση να δημιουργεί μια μεγαλύτερη συντεχνιακή συσπειρώσή του, σε μια επόμενη φάση δημιουργεί φυγόκεντρες τάσεις και στο εσωτερικό του. Ιδιαιτερότητα της νηπιαγωγού, του δασκάλου της; Α' τάξης, του γυμναστή, της Ειδικής Αγωγής κ.τ.λ. Είναι χαρακτηριστικό πως με την αύξηση της δημοτικότητας της θέσης για εκπαιδευτικό μισθολόγιο, αυξάνει αντίστοιχα και η δημοτικότητα της θέσης για καθηγητικό μισθολόγιο στο εσωτερικό αυτού του μισθολογίου.

Η παραπάνω λογική ενισχύεται και από την τάση που υπάρχει και σε επίπεδο Ε.Ε. για εξατομίκευση του μισθού, σύνδεσή του με την συγκεκριμένη εργασία που κάνει ο κάθε υπάλληλος, σύνδεσή του με την παραγωγικότητά του. Θέλει λοιπόν μια ιδιαίτερη προσοχή όσο αφορά τις προτάσεις τις δικές μας να μην ενισχύουμε τέτοιες προοπτικές. (Μερικά στοιχεία από τα συστήματα αμοιβών στην Ευρώπη υπάρχουν στο παράρτημα)

Για το αμέσως επόμενο διάστημα είναι ανάγκη να ισορροπήσουμε σε μια τακτική που να συνδυάζει τον κοινό αγώνα όλων των εργαζομένων στο δημόσιο για ουσιαστικές αυξήσεις στις βασικές μας αποδοχές και παράλληλα όσο αυτό δεν επιτυγχάνεται στο βαθμό που θέλουμε, στην διεκδίκηση επιμέρους ρυθμίσεων για τον κλάδο μας. Είναι απαραίτητο αυτό να μην ετεροκαθορίζεται από τα αιτήματα της Ο.Λ.Μ.Ε. αλλά να ξεκινάει από την δική μας αποτίμηση των αναγκών. Σε καμιά περίπτωση αυτό δεν πρέπει να εμποδίζει κοινούς αγώνες με τους συναδέλφους της β'βάθμιας αλλά αυτοί να ξεκινάνε σε ισότιμη βάση, να μην έχουν τον χαρακτήρα ούτε της τσόντας ούτε της αντιπαράθεσης.

Στην κατεύθυνση αυτή η Ομοσπονδία μας θα πρέπει να παρέμβει ουσιαστικά στο επίπεδο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για τη διαμόρφωση οικονομικών αιτημάτων (βασικές αποδοχές, οικογενειακά επιδόματα, επιδόματα θέσης κ.τ.λ.) και την οργάνωση αγώνων, όχι επετειακών αλλά που να συσπειρώνουν την πλειοψηφία των συναδέλφων. Ταυτόχρονα θα πρέπει να γίνει μια προσπάθεια να αντιστραφεί το αρνητικό κλίμα αντιπαράθεσης με τους άλλους Δημόσιους Υπαλλήλους το οποίο ουσιαστικά βγάζει λάδι την κυβερνητική πολιτική και φορτώνει τα αδιέξοδα του ενός κλάδου στον άλλο.

Γνώμη είναι πως το σύστημα αμοιβών στο Δημόσιο δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι έκλεισε με την ψήφιση του μισθολογίου, αλλά να είναι μέσα στην συνολική μας οπτική και τακτική. Αυτό πρέπει να συνοδεύεται όχι μόνο με την καταγραφή του σε μια απόφαση Γ.Σ. αλλά και από συγκεκριμένα μέτρα.

Στενή σχέση με τις οικονομικές διεκδικήσεις έχει και το θέμα των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Στο 29ο

Συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. έχει ψηφιστεί μια πρόταση για την υλοποίηση του θεσμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Η πρόταση αυτή, που στο μεγαλύτερο μέρος της αποτελεί ουσιαστικά επεξεργασία της κίνησής μας (Αυτόνομη Παρέμβαση) στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ. προσπαθεί να συνδυάσει τις πανδημοσιούπαλληλικές διεκδικήσεις με τις ιδιαιτερότητες των Κλάδων. Πιστεύω πως αποτελεί μια βάση για την παραπέρα πορεία μας. (Η πρόταση υπάρχει στο παράρτημα). Ταυτόχρονα είναι απαραίτητη και η γνώση τόσο των προθέσεων της Κυβέρνησης, όσο και της διεθνούς εμπειρίας καθώς και οι εξελίξεις μετά την ψήφιση του μισθολογίου.

Σήμερα έχει συσταθεί από την Κυβέρνηση μια επιτροπή για την νομοθετική ρύθμιση του θεσμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων με την συμμετοχή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Τα σημεία που συζητάει είναι το περιεχόμενο της ΣΔ, το τυπικό μέρος της εφαρμογής της κάθε συμφωνίας και τα επίπεδα διαπραγματεύσεων.

Η τάση που υπάρχει είναι να περιοριστεί η ΣΔ κυρίως στους μισθούς με μια κεντρική διαπραγμάτευση από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ., καθώς και σε επίπεδο αυτοτελών υπηρεσιών με κοινούς εργοδότες, βάζοντας κυρίως συνταγματικά προβλήματα για τα υπόλοιπα.

Απ' τη μεριά του σ.κ. οι συλλογικές διαπραγματεύσεις αντιμετωπίζονται με μια αμηχανία. Επίσημα δεν υπάρχει Ομοσπονδία που να συζητάει και να έχει καταλήξει σ' αυτό το θέμα. Η μοναδική κίνηση που υπάρχει είναι από μεριά της ΟΛΜΕ όπου στη λογική του ξεχωριστού μισθολογίου (εκπαιδευτικών - καθηγητών) με μεγαλύτερη ένταση προβάλλονται οι συλλογικές διαπραγματεύσεις. Κι εκεί όμως δεν υπάρχει συγκεκριμένη επεξεργασία παρά γενικά συνθήματα.

Η Δ.Ο.Ε. «επίσημα» εμφανίζεται υπέρμαχος της κοινής δράσης όλων των Δ.Υ. και της αποφασιστικής παρέμβασης της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. στις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Δυστυχώς όμως η πρόσφατη ιστορία δείχνει πως με πολύ λίγη συνέπεια υπηρετεί αυτή τη θέση δημιουργώντας περισσότερα προβλήματα. (Ιδέ στάση που κράτησε για το νέο μισθολόγιο, στάση σε απεργίες Α.Δ.Ε.Δ.Υ. κ.τ.λ.)

Δίνει την εντύπωση πως τουλάχιστον σε επίπεδο στελεχών της ΠΑΣΚ χρησιμοποιεί και το χαρτί των συλλογικών διαπραγματεύσεων όχι για τον ειλικρινή διάλογο και σύνθεση των απόψεων στο σ.κ. αλλά σαν μια ακόμα αντιπαράθεση με την Ο.Λ.Μ.Ε.

Είναι απαραίτητο να πίσουμε σήμερα σαν Κλάδος για την πλήρη εφαρμογή του θεσμού των Συλλογικών διαπραγματεύσεων στο Δημόσιο. Η υλοποίηση αυτού του στόχου πέρα από τα άλλα θα βοηθήσει και στην “ενηλικίωσή” του συνδ. Κινήματος, θα μας “αναγκάσει” όλους να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι στις διεκδικήσεις μας, στους αγώνες και στις σχέσεις μας με τους άλλους Κλάδους.

Συνταξιοδοτικά Ασφαλιστικά.

Γενικά

Το θέμα της σύνταξης και της ασφάλειας στο Δημόσιο είναι αρκετά πολύπλοκο. Η αντιμετώπισή του θέλει προσοχή και χρειάζονται κινήσεις που να παίρνουν υπόψη το σύνολο των προβλημάτων. Σήμερα οι κυβερνητικές παρεμβάσεις, αλλά και η πραγματικότητα της Ελληνικής κοινωνίας (υπογεννητικότητα, μείωση σχέσης εργαζομένων συνταξιούχων, άνοδος Μ.Ο. ζωής, ανεργία) έχουν

δημιουργήσει ένα πολύ αρνητικό πλαίσιο. Οι προτάσεις μας θα πρέπει να υπολογίζουν όλα τα παραπάνω, να βλέπουν το θέμα στην προοπτική του και να έχουν στο κέντρο τους το συμφέρον του συνόλου των συναδέλφων.

Η κατάσταση σήμερα.

Ταμεία εισφορές παροχές.

Κύρια σύνταξη: Δεν υπάρχει ταμείο, οι κρατήσεις «επιστρέφουν» στον κρατικό προϋπολογισμό.

Επικουρική: Μετοχικό ταμείο (ΜΤΔΥ) συνεισφέρουν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, Ταμείο Αρωγής του Υπ. Παιδείας, αφορά τους διοικητικούς υπαλλήλους και το εκπαιδευτικό προσωπικό.

Προνοιακή: Ταμείο Πρόνοιας, δίνει το εφάπαξ.

Για όλα τα παραπάνω με τους τελευταίους νόμους υπάρχουν διαφορετικές ρυθμίσεις για τους εργαζόμενους που έχουν διοριστεί πριν από το 1982, απ' το 1982 - 1993, και απ' το 1993 και μετά. Οι ρυθμίσεις αυτές αφορούν τόσο το ύψος των κρατήσεων, τα όρια ηλικίας και τις παροχές.

Προβλήματα

1. Κύρια σύνταξη: Η μη ύπαρξη ταμείου οδηγεί τις εισφορές μας στον Κρατικό προϋπολογισμό δίνοντας την ευχέρεια στην κυβέρνηση να καθορίζει ανάλογα με την κατάστασή του τις συντάξεις μας.

2. Ταμεία. Τα προβλήματα έχουν σχέση με την διαχείριση των αποθεματικών τους, τον καθορισμό της πολιτικής τους από την κυβέρνηση, την σχέση εργαζομένων συνταξιούχων. Να τονίσουμε εδώ πως τα χρήματα των ταμείων προέρχονται αποκλειστικά από δικές μας εισφορές.

3. Η επιδοματική πολιτική σήμερα έχει οδηγήσει σε ουσιαστική μείωση των συντάξεων σε σχέση με τις εν ενεργεία αποδοχές μια και ένα μεγάλο κομμάτι του μισθού μας δεν υπολογίζεται στη σύνταξη.

4. Οι όροι συνταξιοδότησης, τα όρια ηλικίας, η αύξηση των εισφορών.

Σκέψεις προτάσεις.

Νομίζω πως οι προτάσεις που έχουν ψηφιστεί στα συνέδρια της ΔΟΕ και ΑΔΕΔΥ και αφορούν τις εισφορές, παροχές, όρια ηλικίας και ταμεία είναι σε σωστή κατεύθυνση και πρέπει να επαναβεβαιωθούν.

Προβληματισμοί.

Ταμεία: Ίσως είναι αναγκαίο να δούμε την ενοποίηση των επικουρικών ταμείων για την δημιουργία ενός επικουρικού ταμείου Δημοσίων Υπαλλήλων. Η πρόταση αυτή μπορεί να υλοποιηθεί μόνο μετά από μελέτη και συμφωνία του σ.κ. και **απαραίτητη προϋπόθεση είναι η αυτοδιαχείρισή του**. Να δούμε το θέμα της εισφοράς του Κράτους - εργοδότη στα επικουρικά μας ταμεία.

Κύρια σύνταξη: Υπάρχει η ψηφισμένη θέση από το προηγούμενο συνέδριο για κατάργηση της εισφοράς κύριας σύνταξης που θεωρητικά λύνει το πρόβλημα. Σε περίπτωση όμως που συνεχιστεί αυτή η κατάσταση υπάρχει ένας προβληματισμός για το τι θα γίνονται οι κρατήσεις μας. Μπαίνει για συζήτηση και το θέμα της δημιουργίας Ταμείου σύνταξης των Δ.Υ.

Υπέρ. Η διαχείριση χρημάτων από τους ίδιους τους εργαζόμενους,

Κατά. Η βιωσιμότητά του με βάση την πορεία περιορισμού συνολικά του Δημόσιου Τομέα.

Όριο ηλικίας ειδικά για εκπαιδευτικούς. Μείωσή του με πλήρη σύνταξη.

Θέλει μια προσεκτική μελέτη. Σ' ένα ανταποδοτικό σύστημα η υλοποίησή του πρακτικά σημαίνει ότι θα πληρώσουν κάποιοι άλλοι τις εισφορές που θα λείπουν,

Η υλοποίηση μιας τέτοιας πρότασης μπορεί να αυξήσει τις εισφορές, και να χυπήσει "έμεσα" την επετηρίδα στη λογική της κατάργησής της για γρηγορότερο διορισμό.

Οργανωτικά

Ολομέλεια Προέδρων

A. Ιστορικά

Στην 65η Γ.Σ. του Κλάδου θεσμοθετήθηκε η Ολομέλεια Προέδρων (Ο.Π.), ως «ενδιάμεσο όργανο μεταξύ 2 Γ.Σ. ΤΟΥ Κλάδου» και με σκοπό «τη συζήτηση και απόφαση για την εξειδίκευση - εφαρμογή και υλοποίηση των αποφάσεων των Γ.Σ. που αναφέρονται στο διεκδικητικό πλαίσιο καθώς και για τις μορφές του αγώνα...»

Στην Ο.Π. συμμετέχουν οι πρόεδροι των συλλόγων με αριθμό ψήφων όσοι και οι αντιπρόσωποι του κάθε συλλόγου και «απαραίτητη προϋπόθεση για την συμμετοχή στην ψηφοφορία είναι να έχει γίνει Γ.Σ. του συλλόγου την απόφαση της οποίας μεταφέρει ο Πρόεδρος»

Η θεσμοθέτηση της Ο.Π. συμφωνήθηκε από το σύνολο των αντιπροσώπων στην 65η Γ.Σ.. Από αντιπροσώπους που εκλέχθηκαν με ψηφοδέλτια που υποστηρίξαμε υπήρξαν και ορισμένοι προβληματισμοί.

Επικεντρωνόταν στο γεγονός πως η Ο.Π. έτσι όπως θεσμοθετείται δεν μπορεί να συζητήσει και να ψηφίσει επί της ουσίας μια και είναι προαποφασισμένη η θέση κάθε Προέδρου. Κάλιστα μπορεί να αντικατασταθεί και από μια ολομέλεια των ΦΑΞ. Τονίστηκε δε πως αυτό είναι αποτέλεσμα της κομματικοποίησης του συνδικάτου μας μια και ο καθένας δεν έχει εμπιστοσύνη στην κρίση των αυτών που συμμετέχουν, αλλά φοβάται τις παραταξιακές κομματικές παρεμβάσεις.

Ταυτόχρονα σαν θεσμός μπορεί να αποτελέσει και το άλλοθι για το κάθε Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. να «παίζει» με τις κινητοποιήσεις και να πετάει όποτε το βολεύει το μπαλάκι στη βάση.

Τέλος επισημάνθηκε πως η ουσία της κρίσης του συνδικαλιστικού μας κινήματος δεν βρίσκεται στη θεσμοθέτηση ενός ακόμα οργάνου αλλά ξεκινάει βαθύτερα...

B. Η εμπειρία.

Η φετινή χρονιά ξεκίνησε με το νέο αυτό όργανο. Δυστυχώς πολλά επιβεβαιώθηκαν απ τα παραπάνω. Συγκεκριμένα:

1. Για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα από την αρχή της χρονιάς το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. «περίμενε» την επικύρωση των αλλαγών του καταστατικού για να προχωρήσει σε ένα πρόγραμμα κινητοποιήσεων.

2. Στις Ο.Π. που έγιναν πριν αλλά και κατά την διάρκεια της μεγάλης απεργίας μας δημιουργήθηκε μια τέτοια κατάσταση που πολύ λίγο «τιμάει» τον νέο θεσμό. Παραβιάστηκαν οι καταστατικές αρχές. Ο κανονισμός λειτουργίας της κάθε Ο.Π. κοβόταν και ραβόταν κάθε φορά, ανάλογα με το τι ήθελε να αποφασίσει.

α. Ψήφισαν Πρόεδροι χωρίς αποφάσεις Γ.Σ., με αποφάσεις Δ.Σ. και με δημοψηφίσματα. (1η Ολομέλεια)

β. Δεν υπήρχε ουσιαστικά κανένας έλεγχος για τον αν είχαν γίνει Γ.Σ., αν ήταν σύμφωνες με τα καταστατικά των τοπικών συλλόγων, αλλά αυτό αφηνόταν στην καλή διάθεση του κάθε Προέδρου.

3. Το πιο ουσιαστικό όμως πρόβλημα που αναδείχτηκε αφορούσε την ουσιαστική δημοκρατία και πως την αντιλαμβανόμαστε κάθε φορά. Όχι μόνο το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αλλά και το σύνολο των «συνδικαλιστικών στελεχών» και των απλών συναδέλφων. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι Γ.Σ., ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα που έβγαζαν κάθε φορά, ήταν συνελεύσεις του 10-20% των συνάδελφων (ιδιαίτερα στην επαρχία, αλλά και σε μεγάλους συλλόγους της Αθήνας). Ταυτόχρονα βγήκε στην επιφάνεια και το πως αντιλαμβάνεται κανείς και τη διαφορετική γνώμη. Ναι υπήρξε ο απεργοσπαστικός μηχανισμός του Υπουργείου., να σε πολλές περιπτώσεις στελέχη της Π.Α.Σ.Κ. τόσο σε επίπεδο της Δ.Ο.Ε. όσο και σε τοπικό επίπεδο έδρασαν επί της ουσίας απεργοσπαστικά, η άποψη όμως που έντονα καλλιεργήθηκε «όποιοι δεν συμφωνούσε με την μορφή του αγώνα είναι πουλημένος», είναι άκρως επικίνδυνη και ανοίγει δρόμους άσχημους.

Γ. Η προοπτική.

Το ζητούμενο είναι η κινητοποίηση που κάνουμε κάθε φορά να είναι αποτέλεσμα της θέλησης και της διάθεσης της πλειοψηφίας των συναδέλφων. Αυτό δεν λύνεται μόνο με οργανωτικά - τεχνικά μέτρα. Σήμερα υπάρχει μια συνολική κρίση της συλλογικότητας που έχουμε πολλές φορές και στο παρελθόν σταθεί και αναλύσει.

Όσο αυτή η κατάσταση συνεχίζεται και οι αντιλήψεις που κυριαρχούν σήμερα στο σ.κ. έχουν το πάνω χέρι πολλά μέτρα που μπορεί κανείς να δει έχουν «φιλολογική» μόνο αξία.

Πέρα από αυτό ειδικά για το χώρο μας θα πρέπει να λάβουμε υπόψιν και τα παρακάτω δεδομένα.

1. Μεγάλος αριθμός συλλόγων πανελλαδικά διασκορπισμένοι.

2. Η κυριαρχία της Π.Α.Σ.Κ. και της ΔΑΚΕ στην συντριπτική πλειοψηφία των συλλόγων. Η αυτοδυναμία της Π.Α.Σ.Κ. στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

3. Η έντονη κομματικοποίηση - παραταξιοποίηση. Με όλα τα παραπάνω κάποιες σκέψεις που θα μπορούσε κανείς να καταθέσει είναι:

1. Το πώς φτάνουμε σε μια κινητοποίηση.

Α. Χρειάζεται να υπάρχουν, και αυτό πολλές φορές παραγνωρίζεται, πολύ συγκεκριμένα αιτήματα και ανάλογα με το ποιόν τους να καθορίζονται και οι κινητοποιήσεις μας και όχι το αντίθετο.

Β. Τα αιτήματα της κάθε κινητοποίησης θα πρέπει να έχουν «ζυμωθεί» κατανοηθεί καλά από τον Κλάδο. Να ξέρεi ο καθένας το γιατί θα προχωρήσουμε στην Α ή Β κινητοποίηση. Τι θα «βγάλει» απ' αυτή.

2. Το πώς θα παρθεί η απόφαση.

Α. Το κάθε Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θα πρέπει να έχει και αυτό τη δυνατότητα να κηρύξει απεργία ανάλογα με τις εξελίξεις και να μην κρύβεται πίσω από την «βάση». Όποια μορφή κινητοποίησης επιλέγει το συντομότερο να πηγαίνει στη βάση για αναβάπτιση.

Β. Οι Γ.Σ. να έχουν ουσιαστική συμμετοχή τόσο αριθμητικά όσο και ποιοτικά. Δεν μπορεί μια Γ.Σ. με το 1/3 ή 1/5 των μελών να αποφασίζει έτσι ή αλλιώς για το σύνολο των συλλόγων της Ελλάδας. Το πρόβλημα μπορεί να λυθεί με μια καταστατική αλλαγή για αυξημένη συμμετοχή για να παρθεί η απόφαση, σε μια παραλλαγή ενός "συνδικαλιστικού" άρθρου 4 (για όσους θυμούνται),

ή με μια ποιοτική και κατά συνέπεια δύσκολη αναβάθμιση των συλλόγων μας.

Γ. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. λόγω της θέσης του μπορεί να έχει μια σφαιρική εικόνα του συνόλου του Κλάδου. Είναι απαραίτητη λοιπόν η ύπαρξη κάθε φορά συγκεκριμένης εισήγησης, τόσο με το τι υπάρχει, όσο και με εκτίμηση του πώς θα προχωρήσουμε.

Δ. Ουσιαστικό ρόλο έρχονται να παίξουν τα Δ.Σ. των συλλόγων στο πώς θα οργανώσουν και θα συσπειρώσουν σε τοπικό επίπεδο τους συναδέλφους, όχι μόνο την περίοδο μιας κινητοποίησης αλλά και γενικότερα. Είναι και το επίπεδο όπου μπορούμε σήμερα να έχουμε την μεγαλύτερη και καλύτερη παρέμβαση.

Ε. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί σε θέματα τήρησης κάποιων καταστατικών διαδικασιών, όχι από κάποια θεσμολατρεία αλλά γιατί η ανοχή στην παραβίασή τους μια φορά από μας, με μαθηματική ακρίβεια οδηγεί τις κυρίαρχες δυνάμεις στο Κλάδο μας να τις παραβιάζουν συστηματικά

Απεργιακές επιτροπές.

Στη διάρκεια της πρόσφατης κινητοποίησης αναπτύχθηκε μια ολόκληρη συζήτηση για το ρόλο των απεργιακών επιτροπών κυρίως σε κεντρικό επίπεδο, για τη δημιουργία τους, το ποιοι συμμετέχουν, το ρόλο τους κ.τ.λ.

Δυο σκέψεις:

Αν δούμε τη δουλειά της κεντρικής απεργιακής επιτροπής σαν βοηθητικό, να υλοποιεί τις αποφάσεις του Δ.Σ. και την Ολομέλειας τότε δεν έχει τόσο σημασία το ποιος και το πώς αλλά για το αν έχει ο καθένας όρεξη και ιδέες για να δουλέψει.

Αν τη δούμε σαν όργανο που χαράζει πολιτική, παίρνει αποφάσεις, εκπροσωπεί τον Κλάδο σε διαπραγματεύσεις και άλλα τέτοια τότε μιλάμε για νέο θεσμοθετημένο όργανο με πανελλαδική κάλυψη και αυτονομία και τέτοιο ρόλο σε καμιά περίπτωση εκπρόσωποι κάποιων συλλόγων της Αθήνας δεν μπορούν να τον παίξουν.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΘΕΜΑΤΑ

Στην προηγούμενη Γ.Σ. είχαν συζητηθεί ή και ψηφιστεί μια σειρά θέσεις που πιστεύουμε πως είναι ανάγκη να τις ξαναδούμε. Συγκεκριμένα:

1. Σαν ένα μέτρο περιορισμού της αδιοριστίας είχε ψηφιστεί η θέση της μείωσης του αριθμού των εισαγομένων στα Π.Τ. και η χρησιμοποίησή τους σαν κέντρα εξομοίωσης των δασκάλων. Πιστεύουμε πως είναι επικίνδυνη μια τέτοια άποψη και όχι σύμφωνη με τις αρχές ενός συνδικάτου εκπαιδευτικών. Με την ίδια λογική θα πρέπει να κλείσουν την Ιατρική, τη Νομική και γενικά το σύνολο των πανεπιστημίων της χώρας για να λύσουμε το πρόβλημα της ανεργίας. Η αντίληψη αυτή βλέπει στενά το ρόλο των ΑΕΙ σαν κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης.

2. Πολύ συζήτηση έγινε και για το θέμα της «αυτόματης εξομοίωσης». Στην ουσία η άποψη αυτή ζητάει από την Πολιτεία να μας δώσει ντεφάκτο πτυχία τα οποία δεν δικαιούμαστε. Να θυμίσουμε εδώ 2 πλευρές.

Η εξομοίωση μας όσο αφορά τη διοικητική μας εξέλιξη σήμερα υπάρχει. Υπολογιζόμαστε σαν πτυχιούχοι ΑΕΙ τόσο στον μισθολογικό μας εξέλιξη όσο και στην βαθμολογική.

Πάντοτε ζητούσαμε και σωστά η όποια εξομοίωση να έχει και ουσιαστικό αντίκρυσμα γι' αυτό και οι ίδιοι προτείναμε ένα μινιμουμ προϋποθέσεων για την απόκτηση πτυχίου ΑΕΙ (εργασίες, μαθήματα κ.τ.λ.)

Δυστυχώς η στάση της Πολιτείας, αλλά και πολλών Π.Τ. υπονόμισαν την πορεία της εξομοίωσης του κλάδου μας. Σήμερα είναι ανάγκη να πιέσουμε περισσότερο στην ουσία της εξομοίωσης μας και όχι παρασυρόμενοι απ' την πραγματικότητα να ζητάμε απ' το Υπουργείο Πτυχία.

3. Στελέχη εκπαίδευσης.

Το πρόβλημα των στελεχών της εκπαίδευσης υποτονικότητα αντιμετωπίστηκε από το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. το προηγούμενο διάστημα. Σε σχέση με τη φασαρία που είχε ξεσηκώσει με τις επιλογές επί Ν.Δ. σήμερα δίνει την εντύπωση πως όλα πάνε μέλι - γάλα. Τα κριτήρια και γενικά το σύστημα επιλογής, ούτε στην προηγούμενη Γ.Σ. συζητήθηκαν ούτε στην φετινή φαίνεται πως μπάνουν ως θέμα.

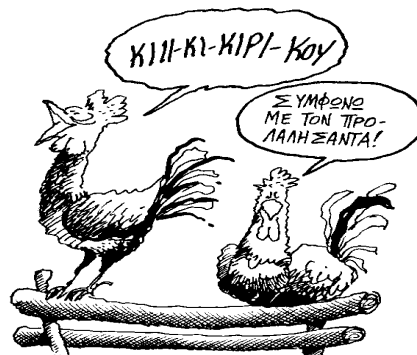
Να συζητήσουμε:

Ρόλο συλλόγου διδασκόντων στην διαδικασία επιλογής στελεχών.

Εκλογή διευθυντών

Μοριοδότηση.

Σαπρίκης Χρίστος

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

A. Εξελίξεις στην Ευρώπη.

Με το πρόσχημα της διεθνοποίησης των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών διαδικασιών και της σύγκλισης των οικονομιών (Μάαστριχτ) ο σημερινός κόσμος και ιδιαίτερα η Ευρώπη, οδηγούνται σε θεοποίηση της ανταγωνιστικότητας, σε ανεξέλεγκτες απελευθερώσεις των αγορών, σε υπονόμευση, απορύθμιση και συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και των εργασιακών δικαιωμάτων.

Η πορεία της Ευρωπαϊκής ενοποίησης με την θεοποίηση των δεικτών οικονομίας, όπως επιβλήθηκε από τις δυνάμεις του "νεοφιλελευθέρισμού", βρίσκεται μακριά από τις προσδοκίες και τα οράματα των λαών της Ευρώπης.

Δυστυχώς οι κυρίαρχες δυνάμεις της Ε.Ε. επιδιώκουν να συνεχιστεί αυτή η πορεία. Γι' αυτό στην ημερήσια διάταξη της Διακυβερνητικής για την αναθεώρηση της συνθήκης του Μάαστριχτ, δεν περιλήφθησαν η αναθεώρηση της ΟΝΕ και η θέσπιση όρων και κριτηρίων που θα διευκόλυναν την πραγματική σύγκλιση και την κοινωνική συνοχή, ενώ υποβαθμίζεται τελείως το θέμα της απασχόλησης.

Γίνεται λοιπόν φανερό ότι η πρώτη προτεραιότητα του εργατικού σ.κ είναι η ανάγκη ρήξης και σύγκρουσης με τις νεοφιλελεύθερες αυτές επιλογές που απειλούν να ξεθεμελιώσουν το κοινωνικό κράτος, όπως αναπτύχθηκε στην Ευρώπη τη 10ετία του '80, να ξεθεμελιώσουν κάθε εργασιακό δικαίωμα και να μας γυρίσουν σ' έναν εργασιακό, οικονομικό και κοινωνικό μεσαίωνα.

Οι προτάσεις μας πρέπει να έχουν στόχο.

- Τη ριζική αναθεώρηση της συνθήκης του Μάαστριχτ.
- Την αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους.
- Την ενίσχυση της απασχόλησης.
- Την διεύρυνση της δημοκρατίας σε όλα τα επίπεδα και όλους του θεσμούς με την ουσιαστική συμμετοχή του ευρωπαίου πολίτη σ' όλα τα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα της Ευρώπης.
- Την προστασία του περιβάλλοντος.

B. Η σημερινή πολιτικοοικονομική κατάσταση της χώρας μας.

Η κυβέρνηση Σημίτη στα πλαίσια του "προγράμματος σύγκλισης" κλιμακώνει όλο και περισσότερο τόσο την πολιτική της λιτότητας όσο και τις πολιτικές απορύθμισης των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Ο νέος προϋπολογισμός, ο σκληρότερος των τελευταίων χρόνων οδηγεί μεγάλα κοινωνικά στρώματα στην εξαθλίωση και την κοινωνική περιθωριοποίηση. Μέσω του προϋπολογισμού ασκείται η πιο άδικη και κοινωνικά ανάλητη οικονομική και κοινωνική πολιτική.

Ενώ οι δείχτες (επιλεγμένοι) δείχνουν να ευημερούν η χώρα μας αποκλίνει αντί να συγκλίνει με τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Οι κοινωνικές ανισότητες διευρύνονται, η νέα φτώχεια εξαπλώνεται, η ανεργία που μαστίζει και τον Κλάδο μας εξαπλώνεται. Μεγάλες περιοχές της πατρίδας μας πλήττονται από την ανεργία (Πέραμα, Πάτρα...)

Η αγοραστική δύναμη των εργαζομένων έχει πέσει στα επίπεδα του 1982. Ασκείται την τελευταία 10ετία μια ταξική

πολιτική που αναδιανέμει τα εισοδήματα σε βάρος των εργαζομένων.

Αμφισβητούνται πλέον οι συλλογικές κατακτήσεις των εργαζομένων στο όνομα της θεοποίησης της ανταγωνιστικότητας, της μείωσης του εργατικού κόστους, της αύξησης των κερδών των επιχειρήσεων και γενικότερα του κεφαλαίου. Επιδιώκουν να απορρυθμίσουν την αγορά εργασίας και τις εργασιακές σχέσεις επιβάλλοντας τους νόμους και τη λογική της "αγοράς". (Δες δηλώσεις Σημίτη για ελαστικό ωράριο και στον Δημόσιο Τομέα, ωρομίσθιους, μειωμένες εισφορές εργοδοτών, ασφαλιστικά ταμεία...)

Οι διαφοροποιήσεις στην αγορά εργασίας με την ενίσχυση των ελαστικών μορφών απασχόλησης εις βάρος της πλήρους και σταθερής είναι σίγουρο ότι θα προκαλέσουν τεράστια προβλήματα και θα έχουν δραματικές επιπτώσεις όσο αφορά τη θέση και τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Οι προτάσεις μας πρέπει να ενισχύουν τις κοινωνικές αντιστάσεις μπροστά σ' αυτή τη "νεοφιλελεύθερη" πολιτική που απειλεί τους πάντες. Πρέπει να προασπίζονται και να οδηγούν στη βελτίωση τόσο του βιοτικού επιπέδου όσο και των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Για να αντιμετωπίσει και να εκτονώσει τις αντιδράσεις που προκαλεί η πολιτική της η Κυβέρνηση ανακάλυψε τον "κοινωνικό διάλογο". Γνωρίζουμε πολύ καλά πως έχει χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν και βέβαια σε καμία περίπτωση δεν μπορεί, ο δήθεν "κοινωνικός διάλογος", να σταθεί εμπόδιο στους μαζικούς ταξικούς αγώνες των εργαζομένων.

Συγκεκριμένες προτάσεις και στόχοι του σ.κ.

- Αντίσταση στις "νεοφιλελεύθερες" κατευθύνσεις της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.
- Προστασία των κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων.
- Αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των εργαζομένων.
- Ενίσχυση του κοινωνικού κράτους (προστασία της κοινωνικής ασφάλισης και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων)
- Αντιμετώπιση της ανεργίας και προστασία των ανέργων.
- Μείωση του ωραρίου εργασίας - χωρίς μείωση των αποδοχών.
- Αποτροπή της γενίκευσης σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα των ελαστικών μορφών απασχόλησης.

Προς της κατεύθυνση αυτή θα βοηθήσουν μέτρα όπως:

- Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση (προϋπόθεση η κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων και διατάξεων της Ν.Δ.)
- Η ριζική φορολογική μεταρρύθμιση.
- Η ίδρυση ταμείου κοινωνικής αλληλεγγύης για την στήριξη ενός ελάχιστου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων.
- Η αναβάθμιση τω Δ.Ε.Κ.Ο. και η άρνηση του σ.κ. να συναινέσει στο ξεπούλημα στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Η κατάσταση στο χώρο της εκπαίδευσης.

Ο "εκσυγχρονισμός", η οικονομία της αγοράς που εισβάλλει από παντού συνθλίβοντας ιδέες, θεσμούς και ανθρώπους με την παράλληλη υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής, του πολιτισμού, του περιβάλλοντος, η αποξένωση των ανθρώπων, η οικονομική και κοινωνική διαφθορά και ο ρατσισμός που εξαπλώνεται ραγδαία στην Ευρώπη, είναι στοιχεία που συνιστούν μια γενικευμένη κοινωνική και πολιτική κρίση. Φυσική συνέπεια των πιο πάνω είναι και το εκπαιδευτικό σύστημα να βρίσκεται βυθισμένο στη δική του κρίση, γιατί η κρίση της κοινωνίας διαπερνά όλους τους θεσμούς της.

Όλοι συμφωνούμε ότι η Παιδεία πρέπει να αποτελεί αδιαπραγμάτευτη κοινωνική αξία και ότι η εκπαίδευση είναι ύψιστο κοινωνικό αγαθό.

Σήμερα όμως οι κοινωνικές υπηρεσίες που προσφέρει η εκπαίδευση συνεχώς υποβαθμίζονται ως αγαθά, ενώ σημαντικό τμήμα της περνά στον ιδιωτικό τομέα, όπως συμβαίνει και στο χώρο της Υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης.

Γίνεται όλο και περισσότερο φανερό ότι το Κράτος - και είναι συνειδητή επιλογή - αποτραβιέται από ορισμένους τομείς της κοινωνικής ζωής των οποίων είχε την ευθύνη και αναλάμβανε το κόστος (Εκπ/ση, Υγεία, κοινωνική ασφάλιση).

Τώρα πλέον δεν δείχνει καμία διάθεση να αναλάβει το κόστος αυτών των υπηρεσιών, εκποιεί αντίθετα δημόσια κοινωνικά αγαθά ενθαρρύνοντας τον ιδιωτικό συμφέρον και τις λειτουργίες της αγοράς.

Σκόπιμα και συστηματικά το σχολείο αφήνεται να βυθιστεί στην κρίση που το μαστίζει. Καταλαβαίνουμε όλοι ότι το Δημόσιο Σχολείο αποδομείται και εντείνεται η αδυναμία του να ανταποκριθεί στις ανάγκες της εποχής και της ελληνικής κοινωνίας.

Ο αναφαβητισμός αυξάνεται, οι διαρροές από την εννιάχρονη εκπαίδευση αυξάνονται. Έχουμε πλέον εκπαίδευση πολλών ταχυτήτων με παράλληλη συρρίκνωση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της.

Η χώρα μας δαπανά ποσοστά του προϋπολογισμού της τέτοια για την Παιδεία που μόνο σε τριτοκοσμικές χώρες συναντάς. (Δες έκθεση Ο.Ο.Σ.Α. για τις δαπάνες στην εκπαίδευση). Πώς θα υλοποιηθούν μια σειρά στόχοι και δεσμεύσεις του Υπουργείου παιδείας αφού δεν υπάρχουν και δεν προβλέπονται αυξημένα κονδύλια για την εκπαίδευση; Πώς θα υπάρξει οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών; Πώς θα γίνει η μείωση του ωραρίου αν δεν γίνουν πρόσθετοι διορισμοί; Πώς θα υλοποιηθεί η μείωση των μαθητών ανά εκπαιδευτικό; Πώς θα γίνει η ουσιαστική εφαρμογή της ενισχυτικής διδασκαλίας; Πώς θα γίνει η εκπαίδευση και κοινωνική ένταξη των πληθυσμιακών μειονοτήτων; (100.000 τσιγγάνοπουλα και άλλα τόσα παιδιά παλιννοστούτων χρειάζονται εκπαίδευση.)

Παρά την αλλαγή προσώπων στο υπουργείο Παιδείας η κατάσταση ελάχιστα διαφέρει παρά τις μεγαλόπρεπες διακηρύξεις.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. εξακολουθεί να αγνοεί συστηματικά το σ.κ. σ' όλες τις επιλογές του. (αξιολόγηση - επιμόρφωση - επετηρίδα - αυτοδιοίκηση - επιλογές στελεχών...) Τα μέτρα που ανακοινώνει μόνο ως μέτρα εντυπωσιασμού και αποπροσανατολισμού από τα μεγάλα και συσσωρευμένα προβλήματα της εκπαίδευσης μπορούν να θεωρηθούν.

Δεν είναι τυχαίο ότι δεν απορροφήσαμε ούτε μια δρχ. από τα 600 δις της Ε.Ο.Κ. που δινόταν για προγράμματα και υλικοτεχνική υποδομή, γιατί δεν υπήρξαν και δεν υπάρχουν προγράμματα.

Αντίθετα με τα πιο πάνω η κυβέρνηση και το ΥΠ.Ε.Π.Θ. δείχνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα εργασιακά μας δικαιώματα (σε ότι αφορά το ψαλίδισμά τους βέβαια)

Σήμερα μέσω των Π.Δ. και του γενικότερου πλαισίου που διαμορφώνεται, όσο αφορά τα ασφαλιστικά και εργασιακά μας δικαιώματα, ετοιμάζονται σαρωτικές αλλαγές στο χώρο της εκπαίδευσης (όπως και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα)

Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μαθητών, η κατάργηση της επετηρίδας, η σύνδεση της εκπαίδευσης με την τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, η άρση της μονιμότητας και η μερική απασχόληση (ελαστικό ωράριο), το θέμα των ασφαλιστικών ταμείων, η παρατεταμένη λιτότητα των εκπαιδευτικών, οι μισθολογικές και βαθμολογικές εξελίξεις, οι επιλογές στελεχών, η κατηγοριοποίηση των εκπαιδευτικών είναι μερικά από τα θέματα που θα μας απασχολήσουν το επόμενο διάστημα.

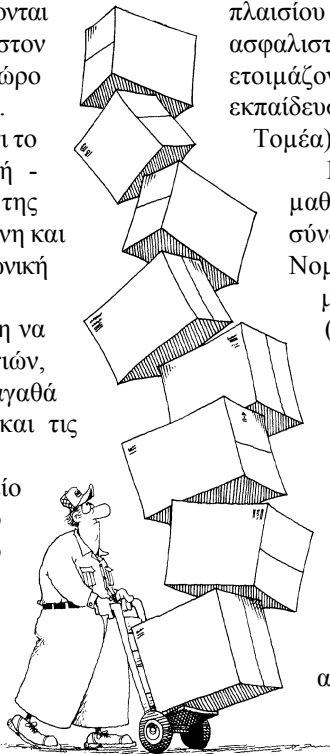
Αυτό είναι το "φόντο" ή το πλαίσιο που αναγκαστικά θα κινηθούμε.

Το σ.κ. των εκπ/κων θα πρέπει να αντιταχτεί σ' όλα αυτά τα ζητήματα που το Υπουργείο θέλει να προωθήσει μονομερώς και σε βάρος μας. Πρέπει να αντιταχτούμε σε λύσεις και Π.Δ. που

αποτελούν "εργαλεία" εγχάραξης μιας κυρίαρχης ιδεολογίας και αντίληψης για τα κοινωνικά προβλήματα. Να αντιταχτούμε στην αξιολόγηση του μαθητή (τουλάχιστον όπως έχει παρουσιαστεί στα διάφορα σχέδια Π.Δ.) στον ανεξέλεγκτο ρόλο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, στην κατάργηση της ουσιαστικής επιμόρφωσης, στην κατάργηση της επετηρίδας, στην αλλαγή των εργασιακών σχέσεων. Να κάνουμε προτάσεις για τα αναλυτικά προγράμματα (και ωρολόγια), για την αναμόρφωση των σχολικών βιβλίων. Να ζητήσουμε ουσιαστική επιμόρφωση στα Πανεπιστήμια, με ενεργή συμμετοχή του Κλάδου. Να ζητήσουμε συμμετοχή του κλάδου στις διαδικασίες του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Πρέπει να αντιταχτούμε σε διατάγματα και αποφάσεις του ΥΠ.Ε.Π.Θ. που αποσκοπούν στην επιβολή μιας αυταρχικής εξουσιαστικής σχέσης προϊσταμένων προς υφιστάμενο με παράλληλη ή συμπληρωματική ιδεολογική υποταγή του διδάσκοντα.

Εδώ εντάσσονται οι όποιες αποφάσεις αφορούν την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, το ρόλο του διευθυντή

ως κυρίαρχου οργάνου του σχολείου, την σύνδεση μισθού - παραγωγικότητας.

Είναι ζητήματα στα οποία πρέπει να εκφράσουμε τη ριζική αντίθεσή μας.

Οι προτάσεις μας πρέπει να στηρίζονται σε 2 άξονες:

1. Την όσο δυνατόν μεγαλύτερη αποκέντρωση εξουσιών προς τους εκπαιδευτικούς, με ουσιαστική συμμετοχή σε όλα τα επίπεδα.

2. Την ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης.

Στους παραπάνω άξονες εντάσσουμε προτάσεις όπως:

- ο Σύλλογος διδασκόντων κυρίαρχο όργανο του σχολείου με συγκεκριμένες αρμοδιότητες, από τη φροντίδα της οργάνωσης της σχολικής ζωής μέχρι την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου της Σχολικής μονάδας.
- την πλειοψηφία των αιρετών στα ΚΥΣΠΕ ΠΥΣΠΕ
- την ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.
- την αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15%.
- την υλικοτεχνική υποδομή των σχολείων, την κατάργηση της διπλής βάρδιας, την μείωση των μαθητών ανά τάξη κ.τ.λ.

καθώς και όποιες άλλες προτάσεις βαδίζουν στη λογική αυτή.

Οι μακροπρόθεσμοι στόχοι του σ.κ. εκτιμάμε ότι πρέπει να είναι:

α. Ένα σχολείο κύτταρο δημοκρατίας και χώρος διαμόρφωσης ελευθέρων ανθρώπων και πολύπλευρων προσωπικοτήτων.

β. Ένα σχολείο ισότητας με την έννοια της παροχής ίσων δυνατοτήτων και ευκαιριών μόρφωσης για όλους και επαγγελματικής αποκατάστασης όλων των παιδιών του λαού μας.

γ. Ένα σχολείο που να συντελεί στη δημιουργία ανθρώπων που θα έχουν την ευαισθησία να συλλαμβάνουν την κοινωνική πραγματικότητα και την ανάγκη αλλαγών κάθε φορά των κοινωνικών δομών.

Για να επιτευχθούν όλα αυτά χρειάζεται γενναία ενίσχυση οικονομική πολιτική κοινωνική, θεσμική της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών με ταυτόχρονη ριζική αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος.

Γκόνης Γιάννης

ΑΠΟΦΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ο προηγούμενος νόμος για την ειδική αγωγή (1566/85), ήταν ενσωματωμένος μέσα στην εκπαίδευση (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια). Θεσμοθετούσε τη σύγχρονη άποψη εκείων των χρόνων, την “ενσωμάτωση” δηλ. Την παραμονή και εκπαίδευση των παιδιών με ε.α. μέσα στο “κανονικό σχολείο”, προσφέροντας εξατομικευμένα προγράμματα. Δεν ακολούθησε όμως κανένα προεδρικό διάταγμα που θα διασφάλιζε τα δικαιώματα αυτών των παιδιών.

Έτσι τα αποτελέσματα ήταν, το μεν σχολείο να μην θέλει να δεχτεί τα παιδιά, τα δε υπάρχοντα ειδικά σχολεία να υπολειμθούν προκλητικά. Σαν λύση στο αδιέξοδο που

έχει περιέλθει η ειδική αγωγή, το Υπ. Παιδείας σχεδιάζει ένα νέο νόμο, έξω από τον κορμό της εκπαίδευσης. Αυτή είναι η πρώτη μεγάλη αντίφαση μεταξύ του νόμου και των σύγχρονων απόψεων που θέλουν την ε.α. να σπάει τα κάγκελα που την χωρίζει από την υπόλοιπη εκπαίδευση και το δάσκαλο ε.α. να συνεργάζεται, να λειτουργεί μαζί με το συνάδελφο του της “κανονικής αγωγής” στο χώρο του ενός και μοναδικού σχολείου για όλα τα παιδιά.

Η Παγκόσμια Διακήρυξη της Σαλαμάγκα - Πλαίσιο Δράσης για την Ειδική Αγωγή (Ιούνιος 1994), αποτελεί ένα πολύτιμο κείμενο για προβληματισμό, μέσα στον εκπαιδευτικό κόσμο για ένα σχολείο που θα ανταποκρίνεται αποτελεσματικά στα δικαιώματα και στις ανάγκες όλων των παιδιών, ανεξαρτήτου φύλλου, νοητικής ή σωματικής ικανότητας, εθνικότητας κοινωνικο - οικονομικού επιπέδου, χρώματος του δέρματος, των ματιών κ.τ.λ.

Πώς όμως μπορούμε να μιλάμε σοβαρά για εκπαίδευση των παιδιών με ε.α. μέσα στο σχολείο αφού δεν αμφισβητούμε την υπάρχουσα δομή και λειτουργία του σχολείου μας και δεν τολμάμε να εκφράσουμε προτάσεις για αλλαγές, γιατί χρειάζονται τολμηρές αλλαγές στη φιλοσοφία, στη διακίνηση οικονομικών πόρων, στη στελέχωση των σχολείων, στη διδακτική μεθοδολογία, στη διδακτέα ύλη... κ.τ.λ. Αυτή είναι η δεύτερη μεγάλη αντίφαση του σχεδίου νόμου. Εισάγει για πρώτη φορά τα Κέντρα Διάγνωσης Αξιολόγησης και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Δ.Α.Υ.), τα οποία πράγματι χρειάζονται για να βοηθήσουν τους εκπαιδευτικούς στο έργο τους - ΟΧΙ ΟΜΩΣ

ένας (1) ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ ΓΙΑ 20.000 ΜΑΘΗΤΕΣ

ένας (1) ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ ΓΙΑ 40.000

Έτσι ο αριθμός των ειδικών είναι τόσο μικρός για τόσους πολλούς μαθητές που δε δυσκολευόμαστε να μαντέψουμε την κατάληξή του σ’ ένα γραφειοκρατικό τελειώς αναποτελεσματικό όργανο. Βεβαίως στη λειτουργία του θεσμού, θα υπάρξουν κι άλλα προβλήματα, όπως:

α. Ορίζει ότι ο προϊστάμενος αυτής της διαγνωστικής ομάδας θα είναι οπωσδήποτε ο εκπαιδευτικός και όχι αυτός/ή που έχει τα περισσότερα προσόντα, β. Δε δίνει τη δυνατότητα στις ειδικότητες εκτός των εκπαιδευτικών, να αποσπώνται στα Κ.Δ.Α.Υ. Αυτή η άνιση μεταχείριση θα δυσκολέψει πολύ την πλήρωση των θέσεων με έμπειρους ειδικούς.

Η δημιουργία Εκπαίδευσης - για- όλους, είναι μια πρόκληση, μια εναλλακτική ερμηνεία του κόσμου και του ανθρώπου.

Φλωράτου Μάρθα

Συναδέλφισσες συνάδελφοι

πέρασε ήδη ένα μεγάλο χρονικό διάστημα από την τελευταία απεργιακή κινητοποίηση του Κλάδου μας, τα πράγματα στο χώρο της εκπαίδευσης δείχνουν να “ηρέμησαν” και η εκλογική συνέλευση του Ιούνη φάνηκε στον ορίζοντα.

Δημιουργήθηκε το τέλειο σκηνικό για να βγουν οι “αρχηγοί” των κομματικών παρατάξεων να κάνουν τις δικές τους εκτιμήσεις, να πανηγυρίσουν για την στάση τους, να “πάρουν το αίμα τους πίσω”, να μαζέψουν τους απαραίτητους ψήφους που χρειάζονται για να “νικήσουν” και να “δικαιωθούν” τον Ιούνιο. Να συσπειρώσει ο καθένας τους “δικούς του” γιατί αρκετοί “παρεκτραπήκαν” το τελευταίο διάστημα και κάνανε του κεφαλιού τους.

Υλικό για όλα αυτά μπόλικο. Δημιουργήθηκε αρκετό στην διάρκεια της απεργίας, υπάρχει και απόθεμα από τα προηγούμενα χρόνια.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ, “εξαφανισμένο”, διεσπασμένο, αμήχανο στη διάρκεια της απεργίας, έβγαλε τις πρώτες εκτιμήσεις του. Ούτε ένα στοιχείο αυτοκριτικής της δράσης του, για όλα φταίνε οι άλλοι, τα κακά παιδιά που αμαύρωσαν την ηρωική πορεία του Κλάδου.

Η ΔΕΕ ως γνωστό χαιρέτισε τον μεγαλειώδη αγώνα μας και μας θύμισε πάλι πως παλεύαμε ενάντια στο Μάαστριχτ τα μονοπώλια και τον ιμπεριαλισμό.

Η ΔΑΚΕ ανακάλυψε τον “ωραίο αγώνα μας που είχε ανιδιοτέλεια και εκπαιδευτικά ιδανικά” και “καταριέται” την αποφράδα(!) ημέρα της αναστολής του... στολίζοντας με μπόλικά κοσμητικά επίθετα την κακιά ΠΑΣΚ ποντάροντας στο θυμικό για ψήφους και συσπείρωση γιατί έρχονται και οι “επιλογές” στελεχών.

Η ΠΑΣΚ διαπίστωσε πως ο αγώνας μας δικαιώθηκε γιατί μειώθηκε η διαφορά με τους καθηγητές από τις 20.000 στις 14.000, αυξήθηκαν τα επιδόματα των προϊσταμένων, διευθυντών κ.τ.λ. και εκτιμάει σεμνά πως θα πάρουμε χρήματα με την σέσουλα με το νέο μισθολόγιο.

Κανείς όμως δεν μπήκε στον κόπο να κρίνει το αποτέλεσμα της κινητοποίησής μας με το τι ζητούσαμε. **ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΣΚΟΠΙΜΟ.**

Ανεξάρτητα από τις προθέσεις του καθένα, πέρα από την ανιδιοτέλεια και το πάθος των χιλιάδων συναδέλφων που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις μας ΤΟΣΟ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠ’ ΑΥΤΗ το ΔΣ της ΔΟΕ συνολικά αλλά και ιδιαίτερα οι συνάδελφοι που εκλέχτηκαν σ’ αυτό με το ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚ απέφυγαν να αναφερθούν συγκεκριμένα στα αιτήματά μας.

Και η ιδιαίτερη αναφορά στους “αρχηγούς” του ψηφοδελτίου της ΠΑΣΚ έχει την σημασία της γιατί αυτοί σήμερα με την ανακοίνωσή τους θέλουν να “σηκώσουν” στις πλάτες τους την “νίκη” μας.

Ναι οι κινητοποιήσεις μας έβγαλαν στο φως της δημοσιότητας για άλλη μια φορά το πρόβλημα της παιδείας, ναι δείξαμε πως “ξέρουμε” ν’ αγωνιζόμαστε, **ΟΜΩΣ ΕΙΧΑΜΕ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΣΑΜΕ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ.** Και οι απαντήσεις που πήραμε από την Κυβέρνηση είναι ανάγκη να κριθούν με βάση τα ψηφισμένα αιτήματά μας στις Γ.Σ. του Κλάδου μας, στα συνέδρια της ΑΔΕΔΥ. Να σταθούμε σκόπιμα στις οικονομικές μας διεκδικήσεις γιατί εκεί υποτίθεται πως πήραμε “συγκεκριμένες” απαντήσεις και σ’ αυτές γίνεται προσπάθεια κάποιιοι να πανηγυρίσουν. Εκεί γίνεται προσπάθεια η πραγματικότητα να κρυφτεί πίσω από πίνακες και πινακάκια, πίσω από συγκρίσεις και αριθμούς που ο καθένας τους χρησιμοποιεί όπως τους βολεύει.

Ας αναρωτηθούμε όλοι:

- Νίκη οι αυξήσεις των μισθών που πήραμε γιατί “ξεχάστηκε” όμως πως αυτό το μισθολόγιο **ΔΕΝ** είναι όπως το θέλαμε; Μήπως το νέο μισθολόγιο θεσμοθετεί με το χειρότερο τρόπο την σημερινή κατάσταση των μισθών στο Δημόσιο που στα λόγια όλοι αναθεματίζαμε; Τις εκτιμήσεις της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. πως το νέο μισθολόγιο είναι σε αντίθετη κατεύθυνση από, τις προτάσεις του σ.κ. τις ψήφισε η Π.Α.Σ.Κ. μόνο για εσωτερική κατανάλωση;
- Νίκη που αυξήθηκε το “επίδομα εξωδιδακτικής”, μήπως όμως ζητάγαμε ένα μισθολόγιο **ΧΩΡΙΣ** επιδόματα; Οι 68.000 του επιδόματος απασχόλησης και οι 36.000 του εξωδιδακτικής αποτελούν το 25 - 35 % των αποδοχών μας που **ΔΕΝ** δίνεται στα δώρα, **ΔΕΝ** υπολογίζεται στις συντάξεις μας, **ΔΕΝ** υπολογίζεται στις αυξήσεις της όποιας εισοδηματικής πολιτικής.
- Νίκη που τα οικογενειακά επιδόματα από τις 8.000 “πήγαν” στις 12.000, μήπως όμως ζητάγαμε οικογενειακά επιδόματα και στους 2 συζύγους; Μήπως όμως καταργούνται τα οικογενειακά επιδόματα για τους/ τις συναδέλφους που οι σύζυγοί τους δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα; Μήπως από ποσοστιαία στον βασικό μισθό που ήταν και κατά συνέπεια αυτόματα αυξανόμενα κάθε χρόνο γίνονται τώρα δραχμικά και παγώνουν;
- Νίκη που αυξήθηκαν οι βασικοί μισθοί, μήπως όμως ζητάγαμε και τιμαριθμοποίηση των φορολογικών κλιμακίων ώστε τα χρήματα αυτά να μπούν στην τσέπη μας και όχι να γυρίσει ένα μεγάλο μέρος τους με την φορολογία στον κρατικό προϋπολογισμό;
- Επιτυχία η αύξηση των επιδομάτων θέσης. Γιατί όμως εκεί **ΜΟΝΟ** εκεί η “γενναιοδωρία” της κυβέρνησης; Μήπως τους ετοιμάζουν και για κάτι άλλο;
- 303.000 εισαγωγικός 449.000 καταληκτικός Αναλογία 1:1,48. Αυτό θέλαμε για την κλιμάκωση των αποδοχών μας;
- Νίκη το ότι οι 68.000 του επιδόματος απασχόλησης δίνονται στους εκπαιδευτικούς όχι μετά από “αξιολόγηση”, γιατί όμως το μισθολόγιο που ψηφίστηκε επίμένει παρακάτω πως αυτό το επίδομα ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΣΘΟΣ ΑΛΛΑ ΕΚΤΑΚΤΗ ΠΑΡΟΧΗ;

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

σίγουρα το συνδικάτο μας δεν πρέπει να έχει την άποψη του ή όλα ή τίποτε. Απ’ αυτό το σημείο όμως μέχρι την σκόπιμη απόκρυψη της πραγματικότητας και τα μεγάλα λόγια είναι μεγάλη απόσταση. Και αυτό πρέπει να το καταδικάσουμε.

Σίγουρα κάθε κινητοποίηση φέρνει κέρδη. Αλλωστε “χαμένοι αγώνες είναι αυτοί που δεν γίνονται”. Όπως όμως δεν είναι σωστό όλα να τα μηδενίζουμε, άλλο τόσο είναι ανέντιμο να τα μεγεθύνουμε για να βγουν κάποιοι “δικαιωμένοι” για την στάση που κράτησαν στην τελευταία κινητοποίηση.

Όλα αυτά στην πράξη προσφέρουν χέρι βοήθειας στην Κυβέρνηση να περάσει την πολιτική της και σε κάποια “στελέχη” να κρατήσουν τις καρέκλες τους. Και αυτό δεν έχει καμιά σχέση με των αγώνα των συνδικάτων και πρέπει να το καταδικάσουμε.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Πολλές φορές οι φανταχτερές ανακοινώσεις με τα μεγάλα λόγια έρχονται να κρύψουν την ατομία των συντακτών τους να δούνε κατάματα την κατάσταση που υπάρχει στο συνδικαλιστικό μας κίνημα και να τολμήσουν πρώτα την αυτοκριτική και μετά την κριτική. Για μας, όλους τους υπόλοιπους είναι μονόδρομος, όχι τα “ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα” αλλά η καθημερινή πάλη για τα μικρά και μεγάλα προβλήματά μας, η καθημερινή πάλη για την αυτονομία του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

